

**گزارش « سی و دومین » دوره‌می قرآنی در مسجد سیدالشهداء صلوات الله علیه:**

(از ساعت ۲۰,۲۰ تا ۲۱,۲۰ - شنبه: ۲۹ اردیبهشت ماه ۱۴۰۳)

« عبارت: ... وَ مَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجاً (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

وَ مَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ

**إِنَّ اللَّهَ بِأَلْبَاحِ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا (طلاق/۳) « چه پیام‌هایی دارد؟ »**

(... و هر که از خدا پروا کند خدا برایش بُن‌بست‌ها را می‌گشاید \* و از آنجا که خودش حساب نمی‌کند، خدا به او روزی می‌رساند و هر که به خدا اعتماد کند و نتیجه تلاش‌هایش را به او سپارد خدا برایش کافیت، زیرا فقط « فرمان او »، « تحقق‌یافتنی » است، خدا قطعاً برای « هر چیزی »، « قدری » قرار داده است.)

**پیام اول: « تقوا »** یعنی: هر مخلوقی « آیت » و فقط خداوند « غایت » است پس هیچ انسان، حیوان، گیاه، جماد و عنوانی نباید « محبوب و مقصد » انسان باشد و باید « همه تواناییها و زندگی » خود را فقط با « تعالیم او » تنظیم کند و « هر کار » (فردی، خانوادگی، علمی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، معرفتی، عبادی، نظامی، خدماتی، هنری، کشاورزی، پزشکی و ...) را فقط برای « تقرب به خدا » انجام دهد و « تمایلاتِ غریزی و ذهنی » خود را « عاقلانه و مومنانه »، « مدیریت » کند و همواره « متوجه و فعال و مفید » باشد.

**پیام دوم:** امام صادق صلوات الله علیه فرمودند: « تقوا » یعنی: **« آن لا یفقدکَ حَیثُ أَمْرکَ وَ لا یراکَ حَیثُ نَهاکَ. »** (سفینه البحار/ج ۲/ص ۶۷۸) « آنجا که خدا می‌خواهد باشم، باشم و آنجا که خدا می‌خواهد نباشم، نباشم. »

**پیام سوم:** « رعایتِ تقوا »، « در همین دنیا » اولاً: « مشکل‌گشا » است، ثانیاً: « رزق‌آور » است.

**پیام چهارم:** « توکل » یعنی: « وکیل قرار دادنِ خالق و اعتماد به او » و « نتیجه تلاش‌های خود را به او « واگذار » کردن تا از « منافع و حیثیتِ ما » در برابر « دشمنی دشمنان »، « دفاع » کند.

**پیام پنجم:** « توکل » محصول این « باور » است که: « دنیا »، « ظرفیتِ تجلیِ باطنِ » اعمالِ انسان را « ندارد » و « فقط » خدا بر « همه امور و مصالح » ما « احاطه » دارد و می‌تواند « سعی » ما را به « نتیجه مطلوب » برساند و « دشمنی دشمنان » را « دفع » کند. لذا تا آخرت باید « صبور » بود.

**پیام ششم:** پس « تقوا » قطعاً « امروز » و « توکل » قطعاً « قیامت » مؤمنین را « تضمین » می‌کند.

**پیام هفتم:** « امرِ خالق و مالکِ جهان »، « قطعی » است، پس هر فردی اگر « مظهرِ اراده الهی » باشد، قطعاً در رسیدن به « مقصودِ مجازِ خود »، « موفق » خواهد شد. (هر چند که خودش آن را **نبیند**.)

**پیام هشتم:** عبارت: « **إِنَّ اللَّهَ بِأَلْبَاحِ أَمْرِهِ** » یعنی: قرار نیست « امور جهان » مطابق « خواستِ مردم » باشد، اما اگر انسان خود را « مجری امر الهی » قرار دهد، قطعاً به « مقصودِ موحدانه خود » می‌رسد.

**پیام نهم:** « هر چیزی » در آفرینش (مثل: کارت بانک و پول آن، روح و اندام بدن، برق و وسایل برقی، فرمانده و لشکر، کارگردان و بازیگران، زن و مرد، وجود و نمود، اصل و فرع) « دو جنبه: باطن و ظاهر، معنا و لفظ، مظروف و ظرف و حضور و ظهور » دارد که « اولی از دومی »، بسیار « مهمتر » و « ارزشمندتر » است .....